

Arrest

nr. 338 988 van 8 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 5 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn. U bent geboren op [...] februari 1996 in Khan Younis, waar u tot uw vertrek verbleef. U bent Arabier van afkomst en hangt het soennitisch islamitisch geloof aan. U bent tot de achtste graad naar school geweest.

U verliet Gaza in september 2022 via Egypte met een Turks visum. Vervolgens reisde u verder naar Griekenland waar u aankwam op 4 januari 2023. Op 17 januari 2023 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in. U ontving de vluchtelingenstatus zo'n 65 à 70 dagen na uw aankomst in Griekenland. Zo'n tien dagen na het ontvangen van uw status reisde u van Kos naar Athene.

De eerste maand in Athene sliep u op straat. Hierna kon u voor 100 euro per maand bij een Chinese man verblijven. Hierna bent u drie weken naar Manolada gegaan om op een meloenenveld te gaan werken. U keerde terug naar Athene omdat u niet werd betaald. Rond eind september werd u aangesproken door Syrische maffia. Ze vroegen u om drugs te verkopen. U weigerde. De derde keer kwamen ze naar het appartement van de Chinese man en werd u in elkaar geslagen nadat u opnieuw zei niet bereid te zijn met hen te werken. U sliep hierna nog een maand op straat en begon uw vertrek naar België te regelen.

U verliet Griekenland een paar dagen voor uw verzoek om internationale bescherming in België op 24 oktober 2023. U vreest de Syrische maffia en de slechte levensomstandigheden bij terugkeer naar Griekenland.

Ter staving van uw onderzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: de eerste pagina van uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, UNRWA family card, attest medische toestand moeder, foto's woonsituatie Griekenland (straat), foto's huis Gaza, verwijfsbrief orthopedie, onderwijsdocumenten Gaza, medische documenten opgesteld in België, Griekse verblijfskaart en Grieks reisdocument.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Helemaal op het einde van het persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt u aan dat u reeds driemaal naar een psycholoog of psychiater hebt gevraagd, maar nog geen hulp hebt gekregen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 12.03.2025 (verder NPO), p.18). Doorgevraagd legt u uit zich psychisch en mentaal niet goed te voelen omwille van de ervaringen in Griekenland, hetgeen u op geen enkel ander moment tijdens de asielpcedure naar voren hebt gebracht. Ook niet wanneer u hier expliciet naar werd gevraagd (zie bijkomende vragen mstatus Griekenland d.d. 26.10.2023). Deze door u aangehaalde problematiek wordt ook niet ondersteund door enige attesten. Ook haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ).

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat u betekenisvolle antwoorden hebt gegeven op de gestelde vragen. U gaf aan de tolk en de gestelde vragen goed te hebben begrepen (NPO, p.18).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, namelijk uw verklaringen (NPO, p.8), het door u neergelegd Grieks verblijfsdocument (zie groene map, stuk 11), de Eurodac Marked Record d.d. 25.10.2023 en het antwoord van de Griekse autoriteiten op de aanvraag derde landen d.d. 07.12.2023 (zie blauwe map, stuk 1 en 2), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze stelling wordt door u niet betwist (NPO, p.8).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming

genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and

socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.**

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u **onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.**

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van tewerkstelling en huisvesting (NPO, p.11 en NPO, p.12) voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe **eerder beperkte stappen** hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u samen met wat vrienden in Athene werd uitgenodigd om in het appartement van een Chinese man, C., te logeren (NPO, p.10). In het begin moest u niets betalen, de laatste maanden moest u 100 euro per persoon per maand betalen (ibid.). Toen u dit eens niet kon betalen, betaalde een vriend dit voor u (ibid.). U legt foto's neer van de straat waarin u woonde (groene map, stuk 6). Op basis van deze foto's kan echter weinig afgeleid worden wat betreft de precieze leefomstandigheden, waardoor de bewijswaarde ervan laag is. Verder slaagde u erin om af en toe te werken. Zo kon u twee keer per week werken voor C. en hebt u drie weken in een meloenenveld gewerkt (NPO, p.11). Over dat laatste verklaart u dat u na drie weken vroeg om uw loon te krijgen, waarop u werd meegedeeld dat dit pas op het einde van het seizoen zou komen (NPO, p.12). U en wat andere werknemers protesteerden waarop hij jullie wegstuurde (ibid.). U bent echter nooit klacht gaan indienen tegen deze wantoestanden (ibid.). Ook deed u geen beroep

op hulporganisaties of uitzendkantoren die u konden bijstaan bij het vinden van werk of andere hulpverlening (NPO, p.11 en NPO, p.12).

U verklaart verder geen netwerk te hebben gehad in Griekenland (NPO, p.12). Uw verklaringen spreken dit echter tegen. U kon rekenen op de hulp van C. wat betreft werk en onderkomen (NPO, p.10). Voorts kon u rekenen op een Egyptische man die een restaurant uitbaatte en u geregeld voedsel gaf wanneer u honger had (NPO, p.11). Ook woonde u samen met vier andere personen en hielpen zij u wanneer u de huur niet kon betalen (NPO, p.10). Uit uw verklaringen blijkt dat u er dus wel in slaagde om in uw basisvoorzieningen te voorzien in Griekenland.

Verder verklaart u te zijn vertrokken vanuit Gaza met België als bestemming (NPO, p.16). U verklaart uw droom naar België nooit te hebben losgelaten, maar wel uw best te willen doen om te zien waar u geraakt (ibid.). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Ook dient opgemerkt dat u na het ontvangen van uw status iets meer dan zeven maanden gebleven bent, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland.

Uit het geheel van bovenstaande observaties blijkt dat u hoe dan ook zelfredzaam was en nooit doorgedreven stappen hebt gezet om uw leven in Griekenland uit te bouwen.

Wat betreft uw problemen met de Syrische maffia dient opgemerkt dat u beperkte stappen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Zo hebt u enkel wat politieagenten aangesproken nadat u in elkaar werd geslagen, maar hebt u geen officiële klacht ingediend (NPO, p.14-15). Hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat de mensen in Griekenland racistisch zijn tegen vluchtelingen (NPO, p.11, NPO, p.15 en NPO, p.17) waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. Wat betreft het incident waarbij een ambtenaar kwaad op u werd en zich racistisch gedroeg (NPO, p.11), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van deze ervaring geen poging hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p.11), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Voorts verklaart u dat uw documenten in verband met uw Grieks verblijf zijn gestolen in België en u enkel nog foto's hebt van uw reisdocument en verblijfskaart (ADET) (NPO, p. 5). Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) vernietigt niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd

*Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).*

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen – in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt

deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

U verklaart bovendien wel te hebben geprobeerd om een AMKA en AFM te krijgen, maar dat de ambtenaar in kwestie u hierbij niet wilde helpen (NPO, p.11 en NPO, p.13). Er dient opgemerkt dat u na die ene keer niet meer bent teruggekeerd (ibid.), wat niet getuigt van een oprechte wil om uw rechten in Griekenland te doen gelden.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Dat u deze dus niet hebt gekregen (NPO, p.12) is moeilijk te geloven. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaatgeneraal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Tot slot dient vastgesteld dat u kon rekenen op een netwerk dat u bijstond om uw reizen te bekostigen. Zo kon u geld lenen via uw familie om uw reis van Kos naar Athene te bekostigen (NPO, p.9). Ook kon u rekenen op uw vrienden toen u uw huur niet kon betalen (NPO, p.10). Tot slot kocht uw vriend M. uw ticket naar België en stuurde uw vriend Ma. u in totaal 400 euro voor zaken zoals voedsel (NPO, p.16). Het geld dat M. u leende hebt u reeds terugbetaald (NPO, p.17). Bovenstaande getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen.

De eerste pagina van uw paspoort, identiteitskaart, geboorteakte, UNRWA family card en onderwijsdocumenten bevatten informatie over uw nationaliteit, herkomst, identiteit en scholing, iets wat niet meteen ter discussie staat in deze beslissing.

Uw Griekse verblijfskaart en reisdocument tonen aan dat u internationale bescherming geniet in Griekenland, iets wat wederom niet wordt betwist.

Aangaande het attest omtrent de ziekte van uw moeder, namelijk kanker, en de foto's van uw verwoest huis in Gaza dient opgemerkt dat deze documenten betrekking hebben op uw situatie in Gaza. De beoordeling van uw dossier wordt echter gedaan ten opzichte van het land waar u een internationale beschermingsstatus geniet, namelijk Griekenland.

De verwijsbrief orthopedie en de medische documenten opgesteld in België tonen aan dat u op 19 december 2024 een verkeersongeval had. U zegt dat u nog ter observatie moet gaan om te kijken hoe de vooruitgang van uw schouder loopt en u vijf dagen voor het persoonlijk onderhoud nog een spuit hebt gekregen (NPO, p.4). Uit uw verklaringen en de documenten die u hierover neerlegt blijkt niet dat u hiervoor een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

De foto's van uw woonsituatie in Griekenland werden hierboven reeds besproken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de manifeste appreciatiefout en de schending van “artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de Wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 39/60 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclus de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht, de redelijke termijn.”

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake voormelde bepalingen en de gedeelde bewijslast.

Verder onderbouwt hij het middel als volgt:

“6.2. Eerste grief : niet-naleving van de redelijke termijn

29. De verwerende partij nam de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn.

30. Het verzoek om internationale bescherming werd op 24 oktober 2023 ingediend. Het dossier werd op 30 oktober 2023 overgemaakt aan het CGVS.

31. De verzoekende partij werd slechts op 12 maart 2025, gehoord door het CGVS.

32. De beslissing werd op 22 april 2025 per post verstuurd naar de verzoekende partij. Het algehele proces nam dus anderhalf in beslag.

33. De verzoekende partij is niet in het bezit van haar Griekse verblijfstitel die 3 jaar geldig was.

[...]

34. Een termijn van anderhalf jaar om te beslissen over een niet-ontvankelijkheid is in deze omstandigheden onredelijk traag en nalatig, nu dit de helft van de geldigheidstermijn van de verblijfskaart vormt en dat de gestolen kaart in kwestie vervalt binnen 10 maanden.

35. Verder is het zo dat door zolang te hebben getreuzeld in het onderzoek van de zaak en het nemen van haar beslissing, de verwerende partij niet zorgvuldig gehandeld heeft. De beslissing werd namelijk niet naar de principes van behoorlijk bestuur genomen.

36. Voor de volledigheid, wijst men er nog op dat de uitgiftedatum van een verblijfstitel niet overeenstemt met de datum van ontvangst van de verblijfstitel. Zoals men het later zal zien, neemt de hernieuwing van een ADET gemakkelijk 1 jaar in beslag : [...]

37. De behandelingstermijn kan niet als redelijk geacht worden...

[...]

39. Omwille van deze nalatige houding en het gebrek aan respect van de redelijke termijn, verzoekt de verzoekende partij de nietigheid van de uitgesproken beslissing.

6.3. Tweede grief: nopens de schending van art. 57/6 Vreemdelingenwet iuncto de materiële motiveringsverplichting

40. Artikel 57/6, 8 3 van de Wet van 15 december 1980 (hierna de Vreemdelingenwet) bepaalt het volgende: [...]

41. Artikel 57/6, 5 3 van de Vreemdelingenwet als omzetting van art. 33, lid 2, a van de richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 (hierna de Procedurerichtlijn) voorziet in de mogelijkheid die elke lidstaat heeft een verzoek niet-ontvankelijk te verklaren in het geval dat een verzoeker geniet van een internationale bescherming in een andere lidstaat.

42. Er bestaat dusdanig geen plicht om een verzoek tot internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker in een andere lidstaat een statuut verkreeg maar wel een mogelijkheid. 43. Bovenstaande bepaling brengt een dubbele vraagstelling met zich mee, te weten of de verzoekende partij enige internationale bescherming geniet en, vervolgens, of het CGVS het verzoek niet-ontvankelijk kon verklaren.

44. Betreffende de laatste hypothese mag trouwens niet uit het oog verloren worden dat het HvJ-EU stelt dat een lidstaat generlei mag tolereren dat een verzoeker zich bij terugkeer in de lidstaat die hem een bescherming verleende zich een situatie zou bevinden die strijdig is met art. 3 van het EVRM in combinatie met art. 4 van het Handvest van de grondrechten van 7 december 2000.

45. In casu, is de verzoekende partij niet verder in het bezit van haar Griekse verblijfstitel, die werd gestolen (contra de verkeerde motivatie van de verwerende partij over het gevolg van de vernietiging van Griekse documenten) : [...]

46. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besloot in zijn arrest nr. 272 124 van 29 april 2022 dat de verwerende partij niet kon aantonen dat verzoekers die niet in het bezit waren van een geldige Griekse verblijfstitel er niet zouden terechtkomen in een situatie in strijd met artikel 3 van het EVRM: [...]

47. Wat betreft de afwezigheid van verblijfstitel meent de verwerende partij dat de verzoekende partij een duplicaat hoort te verzoeken. [...]

48. De verwerende partij kaart verder aan dat het gebrek aan een gedrukte verblijfstitel niet te vergelijken is met de situatie van terugkeerders met een verstreken verblijfstitel. De verwerende partij geeft nochtans niet aan op welke informatie zij staaft om dit te verklaren, hoewel duidelijk blijkt uit de bronnen die de verzoekende partij zelf aankaart dat het verkrijgen van Griekse documenten allesbehalve eenvoudig is. Dit wordt nog bevestigd door de publicatie van RSA en PRO ASYL van maart 2025 over vluchtelingen in Griekenland, die online werd gebracht voor de beslissing van de verwerende partij maar waarvan de verwerende partij geen gewag maakt.

[...]

49. Men dient niet uit het oog te verliezen dat de Griekse verblijfstitel 3 jaar geldig is en dat de behandelingstermijn van het verzoek door de DVZ en het CGVS anderhalf jaar in beslag nam...

50. Amper, maakt de verwerende partij melding van de moeilijkheden verbonden aan het verkrijgen van documenten in Griekenland, zonder zich werkelijk te verdiepen in de problematiek.

[...]

51. Nochtans is het bekomen van een nieuwe verblijfskaart, zelfs via internet, niet vanzelfsprekend. Er wordt geen begeleiding voor voorzien, ook al zouden, volgens het Ministerie, enkele NGO's daarbij helpen. Vervolgens, dient de ADET ter plaatse te worden afgehaald in Griekenland. Om een ADET te vragen en af te halen, legt Griekenland terugkeerders bewust bijzonder lange wachttijden op. In die tussentijd, worden geen tijdelijke documenten afgeleverd. Zonder ADET, hebben terugkeerders geen toegang tot de basisbenodigdheden (sociale steun, gezondheidszorg, arbeidsmarkt) : [...]

52. Terugkeerders krijgen bij terugkeer geen toegang tot een tolk en geen informatie over hoe zij hun ADET kunnen hernieuwen of hoe ze enig recht kunnen laten gelden : [...]

53. Er worden namelijk systematische tekortkomingen weerhouden in de toegang tot documenten en sociale rechten: [...]

54. Het vernieuwen van een ADET neemt maanden tot zelfs meer dan een jaar in beslag.

[...]

55. Bij terugkeer, dient men namelijk gemakkelijk 6 maanden tot meer dan 1 jaar te wachten voor de vernieuwing van een ADET: [...]

56. Zelfs met een advocaat is de dienst voor vernieuwing niet bereikbaar vragen omtrent vernieuwing en de opgelegde duur : [...]

57. De duur voor de uitreiking van een titel wordt nog verder bevestigd in 2025 — dus na de bronnen gebruikt door de verwerende partij — met de expliciete vermelding dat het gaat om systematische tekortkomingen in het afleveren van documenten en de toegang tot sociale rechten : [...]

58. In afwachting van de uitreiking van de nieuwe verblijfstitel, heeft de begunstigde geen enkel recht en kan deze op geen enkele steun of dienstverlening rekenen : [...]

59. Bijgevolg, heeft de verwerende partij geen enkel oog gehad voor de huidige situatie van de verzoekende partij noch met de huidige situatie in Griekenland terwijl zij een onderzoek ex nunc dient uit te voeren en hierbij moet steunen op alle elementen die voorhanden zijn conform artikel 48/6, 85 van de Vreemdelingenwet.

60. De bestreden beslissing is noch in rechte noch in feite naar behoren gemotiveerd, in strijd met ex art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

6.4. Derde grief: nopens de bescherming en het verblijf in Griekenland

61. Dat de vraag, conform de hierboven beschreven ex nunc onderzoeksplicht, inhoudt om na te gaan in welke situatie verzoekende partij zal verkeren ingeval zij wordt teruggezonden naar Griekenland en of zij zal kunnen genieten van de basisrechten evenals van een effectieve bescherming.

62. Nergens blijkt uit het administratief dossier dat:

- in haar (sociale) rechten zal worden hersteld — ook al hebben die nooit echt bestaan;

- de verwerende partij op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet;

- de verwerende partij hiernaar onderzoek heeft gepleegd.

63. Nu de verwerende partij faalde in haar zorgvuldigheids- en motiveringsplicht ex art. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 evenals artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

6.5. Vierde grief: nopens de afwezigheid van bescherming, de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de grondrechten

6.5.1. Algemeen

[...]

68. De verwerende partij haalt niets aan over de actuele situatie in Griekenland terwijl uit de huidige omstandigheden in Griekenland volgt dat als de verzoekende partij vandaag wordt teruggestuurd naar Griekenland, zij niet in haar (fundamentele) rechten zal worden hersteld en er een menswaardig leven zullen kunnen leiden zonder inbreuk op art. 3 EVRM en 4 van het Handvest.

69. Men kan de verwerende partij na haar ervaring in Griekenland niet verwijten niet te hebben willen blijven. Zoals later zal worden aangekaart, maakt Griekenland zich zelfs schuldig aan pushforwards om de asielzoekers ertoe te dwingen het land te verlaten. Dit bijvoorbeeld door hen geen toegang tot voedsel te verlenen.

70. Griekenland verweekt begunstigden in een systeem zonder uitweg waarbij men voor het ene het andere noodzaakt en wederzijds zodat een begunstigde nooit in staat is om de nodige documenten te kunnen neerleggen tot ontvangst van de dienst. Op die wijze, bestaat er geen mogelijkheid tot toegang tot de basisbenodigdheden en -diensten: [...]

71. Hulp om uit deze spiraal te geraken, bestaat niet. Zelfs de Helpdesk voor sociale integratie geeft misleidende informatie : [...]
72. De verzoekende partij kan als statushouder in Griekenland geen beroep doen op een effectieve bescherming door de overheidsdiensten en evenmin door NGO's.
73. Dit verklaart tevens waarom zij zo snel is vertrokken.
74. De verwerende partij schrijft : [...]
75. De verwerende partij rept geen woord over de stopzetting van de activiteiten van HELIOS op 1 januari 2024 die de tekortkomingen van de Staat trachtte op te vangen. In een artikel van 2024, leest men duidelijk dat er in hoofde van Griekenland systemische tekortkomingen worden weerhouden zowel voor de toegang tot documenten als tot sociale rechten.
76. Het herstel van Helios wordt broodnodig geacht. De diensten van de vereniging moeten worden uitgebreid om de systematische tekortkomingen in de toegang tot documenten en sociale rechten in Griekenland te compenseren: [...]
77. Ondanks het feit dat het programma HELIOS+ werd aangekondigd — met diensten ver onder de noden van vluchtelingen — werd dit in 2025 nog steeds niet in werking gebracht : [...]

6.5.2. De vaststellingen

a. Huisvesting

78. De verwerende partij heeft zich niet gebogen over de mogelijkheid tot huisvesting bij terugkeer. Nochtans komen houders van een status door de afwezigheid van toekenning van huisvesting op straat terecht.
79. Eerst en vooral, dient men om enige hulp te kunnen krijgen maar ook om te kunnen huren, een AFM te kunnen voorleggen. De vicieuze cirkel bestaat erin dat men om een AFM te verkrijgen, een huurcontract moet kunnen neerleggen.
80. De verwerende partij gelooft de verzoekende partij niet wanneer zij stelt dat zij geen AFM kreeg : [...]
81. De verzoekende partij verklaarde nochtans : [...]
82. Men krijgt effectief niet systematisch een AFM-nummer met de vluchtelingenkaart, daar deze vaker moet worden gereactiveerd bij de toekomstige taxatiedienst: [...]
83. Dit wordt bevestigd door NGO's : [...]
84. De verzoekende partij zal bij terugkeer immers niet vanzelfsprekend onderdak krijgen: [...]
85. In 2024 en 2025, stelt men verder : [...]
86. Dat het feit dat er geen kennis is van enig geval van een terugkerende vluchteling die de internationale bescherming werd toegekend, an sich impliceert dat de verzoekende partij wordt geplaatst in onmenswaardige levensomstandigheden die onder punt 90 van het voornoemde arrest Ibrahim e.a. van 19 maart 2019 worden bestempeld als elementaire behoeften waarvan de schending wordt aanzien als een voldoende zwaarwichtige inbreuk op het verbod van art. 4 van het Handvest (en bijgevolg artikel 3 van het EVRM) teneinde het verzoek ontvankelijk te verklaren.
87. Dat de inbreuk op voorgaande artikelen des te schrijnender is in afwezigheid van toegang tot water en elektriciteit evenals tot enige uitkering om deze omstandigheden te verhelpen.
88. De verwerende partij schrijft dat er geen aanwijzing is dat de verzoekende partij in mensonterende omstandigheden zou leven bij terugkeer. Nochtans blijkt uit het verslag AIDA 2024 met informatie tot 31 december 2023 dat er geen faciliteiten bestaan voor terugkerende begunstigde. Deze belanden op straat of in zeer precare levensomstandigheden: [...]
89. Nog steeds in 2025, wordt aangehaald dat terugkeerders niet voorzien worden van een slaapplek of van materiële steun : [...]
90. De verwerende partij argumenteert dat er voldoende zelfredzaamheid te vinden is in hoofde van de verzoekende partij en dat zij een netwerk heeft. Nochtans zijn de zaken vandaag belangrijk veranderd.
91. De verzoekende partij kreeg destijds financiële steun via haar familie in Gaza die voor haar geld leende. De verzoekende partij betaalde de lening niet algeheel terug. Daarbij komt dat door de oorlog in Gaza, zo'n steun niet meer voorhanden ligt. De familie van de verzoekende partij woont onder tenten;...: [...]
92. Dat de verzoekende partij beroep moest doen om haar vliegticket naar België te betalen en ook nog bij iemand anders geld moest lenen om aan eten te komen, toont net aan dat zij niet op haar benen kan staan. [...]
93. Daar waar wordt gesteld dat de verzoekende partij een netwerk zou hebben in Griekenland, klopt dit geenszins. [...]
94. De verwerende partij meent verder dat de verzoekende partij tijdens haar verblijf in Griekenland een onderdak kon treffen in menswaardige omstandigheden. Dit wordt volledig betwist.
95. De verzoekende partij sliep eerst op straat vooraleer te worden geherbergd in een appartement bij mijnheer C.. De verwerende partij vergeet de levensomstandigheden in dit appartement aan te kaarten. De verzoekende partij verklaarde zelfs dat zij er op straat beter aan toe was. De verzoekende partij logeerde ook bij de meloenboer maar de levensomstandigheden werden niet achterhaald. [...]
96. Na een tijd, werd een maandelijks van 100 euro/persoon vereist bij mijnheer C.. De verzoekende partij betaalde door voor hem containers uit te laden of kreeg steun.

97. Na de aanval van de verzoekende partij door de Syriërs, belandde zij op straat: [...]
98. Bij gebrek aan een arbeidsovereenkomst, kon de verzoekende partij niet huren. Zij ontbrak zelfs voedsel en bleef soms 3 dagen zonder eten — hetgeen de verwerende partij geenszins vermeldt in haar beslissing — : [...]
99. Het is enkel door goedwilligheid dat zij dan soms eten kreeg maar er bestaat geen enkele waarborg dat zij vandaag nog zou kunnen genieten van die steun. Men moet niet vergeten dat de verzoekende partij alweer op straat belandde....
100. De verwerende partij voerde een gebrekkig en onzorgvuldig onderzoek.

b. Toegang tot gezondheidszorg

101. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij probleemloos een AMKA en medische zorg kan verkrijgen.
[...]
102. De ervaring van de verzoekende partij is nochtans heel anders: [...]
103. Het is eerder ironisch te lezen dat de verwerende partij schrijft dat de verzoekende partij “niet getuigt van een oprechte wil om haar rechten te doen gelden”³³ omdat zij na deze ervaring niet stond te poppelen om een tweede afspraak te vragen, na de eerste keer door de politie te zijn geslagen geweest.
104. De motivatie van de verwerende partij ontbeert alle ernst.
105. Wat betreft de toegang tot de AMKA, is deze allesbehalve eenvoudig tussen de diensten die de AMKA niet uitgeven, de Staat die de begunstigden naar de verkeerde diensten stuurt en de bevoegde diensten die op arbitraire basis bijkomende documenten vereisen : [...]
106. Om toegang te krijgen tot een AMKA moet een begunstigde zowel een woonstcertificaat als een werkovereenkomst neerleggen, hetgeen zo goed als onmogelijk is voor een begunstigde. De Europese Commissie spreekt in dat opzicht zelfs van een uitsluiting van begunstigden van internationale bescherming : [...]
107. Internationale organisaties bevestigen de moeilijkheden aangaande medische zorg. Naast de structurele gebreken, is het zo dat zorgverleners vaak weigeren om houders van internationale bescherming te verzorgen. Het is voor niet-EU burgers zo goed als onmogelijk om een sociaal zekerheidsnummer ter verkrijgen dat hen toegang verleent tot medische behandeling : [...]
108. Het AIDA-verslag van 2022, update 2023, geeft aan dat de traagheid in de aflevering van documenten tot gevolg heeft dat verzoekers geen toegang hebben tot medische zorg : [...]
109. De verzoekende partij maakte gewag van slechte ervaringen in Griekenland, waarbij de ziekenzorg haar werd ontzegd : [...]
110. De verzoekende partij kon geen medische hulp treffen in Griekenland bij gebrek aan AMKA: [...]
111. De verzoekende partij is sterk geraakt door de gebeurtenissen in Griekenland en in Gaza.
112. Haar familie slaapt in Gaza in tenten en haar maternale tante werd om het leven gebracht : [...]
113. De verzoekende partij verzocht in België meermaals psychische hulp maar kon deze niet ontvangen : [...]
114. Men dient op te merken dat de bijkomende vragen M-status van de DVZ van 26 oktober 2023 zijn, dus nog geen 20 dagen na het begin van de oorlog in Gaza. De situatie was dan nog niet even zwaar als heden.
115. In het arrest van de RvV van 16 januari 2025 met nummer 307 549/°leest men dat de omstandigheden in de Gazastrook van die aard zijn dat een psychische kwetsbaarheid kan worden aangenomen in hoofde van Gazanen: [...]

c. Toegang tot de arbeidsmarkt

116. Nogmaals wordt in de verslagen bevestigd dat de toegang tot sociale rechten en tot de arbeidsmarkt verhinderd wordt: [...]
117. Het is namelijk zo dat de vluchtelingen door het gebrek aan huisvesting geen toegang hebben tot de taxatieregistratie of tot de opening van een bankrekening, die voorvereisten vormen om aan werk te geraken. Er bestaan geen hulp- of opleidingsprogramma's om vluchtelingen aan werk te helpen.
118. Een AFM is verder vereist om aan werkte komen: [...]
119. Het is namelijk zodanig moeilijk om een arbeidsvergunning te krijgen dat begunstigden meestal in het zwart moeten werken met het risico op boetes en arrestaties met opsluiting in de gevangenis : [...]
120. Zelfs met een verblijfsvergunning, is de toegang tot werk nog niet gewonnen : [...]
121. Wanneer een begunstigde dus toch toegang heeft tot de arbeidsmarkt — hetgeen niet vaak voorkomt —, is een begunstigde gedoemd tot het illegale circuit, als ze daar nog maar werk vindt.
122. De verzoekende partij vond, na toekenning van de internationale bescherming, kortstondig werk in Griekenland, doch niet legaal en werd grotendeels opgelicht : [...]
123. De verwerende partij verwacht van de verzoekende partij dat zij klacht zou hebben neergelegd tegen haar werkgever in het zwart. Realistisch, kan men dit niet noemen... Vooral na de verklaringen van de verzoekende partij over de vernederende controles door de polities (zie onder punt f “racisme).
124. De verzoekende partij trachtte legaal werk te vinden, doch tevergeefs : [...]

125. Bovenstaande feiten tonen net aan dat de verzoekende partij bij terugkeer naar Griekenland in een situatie zal belanden in strijd met artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest.

d. De wetswijziging van 2020 en de gevolgen

[theoretische uiteenzetting met verwijzing naar rapporten en rechtspraak]

e. Gebrek aan bescherming

135. De verzoekende partij kon helemaal niet rekenen op de bescherming van de politie, die haar zelf mishandelde (zie onder punt f "racisme").

136. Wanneer de verzoekende partij werd aangevallen door Syriërs die haar in de drugs wilden betrekken, riep zij naar de politie op straat die haar gewoon voorbij liep.

[...]

137. Het gevaar is nog steeds actueel : [...]

f. Racisme

138. De verzoekende partij geeft aan vernederd te zijn geweest door de politie : [...]

139. De verwerende partij stelde hier, in strijd met haar onderzoeksplicht, geen enkele verdere vraag over. Evenmin, vroeg zij aan de verwerende partij waarom ze vaker aanhaalde dat zij in Griekenland racistisch waren en dat zij daardoor bijvoorbeeld niet naar een organisatie durfde te stappen. De verwerende partij voerde geen zorgvuldig onderzoek. In plaats van in haar beslissing te duiden dat de verzoekende partij niet zomaar algemeen kan stellen dat men racistisch is in Griekenland, had ze haar onderzoeksplicht moeten vervullen en zich ervan hebben moeten vergewissen wat de verzoekende partij juist bedoelde.

140. Verder in het persoonlijk onderhoud, gaf de verzoekende partij aan geslagen te zijn geweest door de politie toen zij haar AMKA en AFM aanvraag die men haar niet wou geven.

[...]

141. Meermaals werd de verzoekende partij op straat gefouilleerd, geslagen en in haar blote gezet door de politie.

142. Uit vrees voor wraak door de politie, heeft de verzoekende partij dit nooit aangekaart : [...]

143. Wanneer de verzoekende partij nog in het kamp verbleef, werd zij evenzeer geslagen door de politie : [...]

144. Het systematisch politieel geweld — dat wordt geminiseerd door de verwerende partij — verantwoordt tevens de onmogelijkheid om terug te keren naar Griekenland : [...]

145. Racisme wordt, net als geweld jegens migranten en asielzoekers, door de overheid aangemoedigd. Het fenomeen is zo erg dat asielzoekers bosbranden proberen te ontvluchten door verder in het bos te trekken, eerder dan zich te richten tot veilige plaatsen waar ze kunnen worden gezien en dus gedeporteerd : [...]

146. Griekenland vormt het Europees land met het grootste aantal extreemrechtse aanvallen : [...]

149. Uit de vermelde artikelen en ervaringen, blijkt duidelijk dat vreemdelingen een specifiek geviseerde groep vormen in Griekenland die wordt vervolgd en wordt blootgesteld aan onmenselijke en vernederende handelingen ex artikel 3 van het EVRM zodat de verzoekende partij de internationale bescherming ex artikel 48/3 of 48/4 moet worden verleend.

g. Overtreding van het non-refoulementbeginsel

150. Er wordt tevens vastgesteld dat de fundamentele rechten nog verder worden uitgehold door middel van pushbacks en illegale teruggrijvingen.

[theoretische uiteenzetting met verwijzingen naar landeninformatie]

6.5.3. Besluit: Vrees jegens Griekenland

a. Geen effectieve bescherming voor vluchtelingen (na toekenning van de internationale bescherming)

155. De bescherming in Griekenland bestaat slechts op papier : [...]

b. Geen effectieve bescherming bij de terugkeer uit een EU-land

[theoretische uiteenzetting op basis van landeninformatie]

6.6. Vijfde grief : Nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook

168. De verzoekende partij is een Palestijn, afkomstig uit de Gazastrook en valt onder UNRWA.

169. De UNRWA wordt zelf door Israël verbannen zodat de organisatie de vluchtelingen geen steun meer kan verlenen : [...]

170. Israël onderdrukt de Gazaanse bevolking; houdt een zetel; bombardeert de bevolking en hongert de bevolking uit. De Gazaanse bevolking is dus ongetwijfeld een sociale groep die wordt geveiseerd op grond van haar afkomst.

[theoretische uiteenzetting met betrekking tot de situatie in Gaza op basis van landeninformatie]

182. Hieruit blijkt voldoende dat Palestijnen op grond van hun Palestijnse afkomst het slachtoffer zijn van systematische vervolging en discriminatie vanwege Israël, soms in samenwerking met de Palestijnse overheid zelf, zodat de verzoekende partij een reëel risico op vervolging kent ingeval van terugkeer.

183. De verzoekende partij lijdt daarom an sich als Palestijn in een door Israël bezeten gebied een risico op vervolging op grond van haar groepsidentiteit conform artikel 48/3, 84 van de Vreemdelingenwet.

184. Ondergeschikt, dient de verzoekende partij de subsidiaire bescherming te worden verleend ex artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet omwille van het risico op onmenselijke en vernederende behandeling evenals van het blindelings geweld.

185. Nog meer ondergeschikt, hoort de bestreden beslissing te worden vernietigd en teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek.”

2.2. Verweerder legt op 26 augustus 2025 een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende rapporten:

- “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022;
- “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024;
- “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024;
- “Access to documents and socio-economic rights”, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025;
- “Communication on the status of migration management in mainland Greece”, gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025;
- COI FOCUS GRECE “Aide aux migrants”, gepubliceerd door Cedoca.

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij middels URL verwijst naar (een update van) landeninformatie inzake de situatie van statushouders in Griekenland en inzake de situatie in Palestina en waarbij verzoeker het stuk “1. Verslag Ulysse juni 2024” voegt.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Wat de opmerking in het verzoekschrift betreft dat de redelijke termijn duidelijk werd overschreden door de lange duurtijd van de procedure wijst de Raad erop dat de overschrijding van de redelijke termijn niet tot gevolg heeft dat het verzoek om internationale bescherming moet worden ingewilligd. Geen enkele wettelijke bepaling of beginsel laat toe een vreemdeling als vluchteling te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker geen voordeel kan halen uit dit onderdeel van het middel, zodat het onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Overigens toont verzoeker niet aan benadeeld te zijn door de langere beslissingstermijn nu hij ruimer de gelegenheid heeft gekregen om zijn beschermingsverzoek van bewijsstukken te voorzien.

5. In voorliggend geval wordt vastgesteld dat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens de gegevens in het administratief dossier werd verzoeker op 10 maart 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder, waaronder zijn ADET die geldig is tot 9 maart 2026 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8; Grieks verblijfsdocument verzoeker; Eurodac Marked Record; antwoord van de Griekse autoriteiten van 7 december 2023). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024, p. 13; "*Country Report: Greece. Update 2023*", p. 243).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

In dit verband wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (*cf.* de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het CGVS, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf.* HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die

ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

7. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

9. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle*

gegevens van de zaak”(HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit de elementen in het administratief dossier kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Verzoeker verklaarde dat hij dat hij reeds driemaal naar een psychiater of een psycholoog heeft gevraagd, maar nog geen hulp heeft gekregen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Verzoeker gaf aan dat hij zich psychisch en mentaal niet goed voelde omwille van zijn ervaringen in Griekenland, maar heeft dit op geen enkel ander moment gedurende de asielpcedure aangebracht (bijkomende vragen M-status Griekenland; vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ). Verzoeker brengt geen enkel attest bij ter ondersteuning van de door hem voorgehouden psychische problematiek, ook niet in het kader van onderhavige beroepsprocedure. Ook uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn functioneren.

Het bij de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota gevoegde verslag van Ulysse van 20 juni 2024 over de pathogene effecten van de oorlog in Gaza op personen van Palestijnse origine die in België verblijven, is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Hieruit kan dan ook geenszins blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden waardoor hij zijn rechten niet zou kunnen uitoefenen in Griekenland.

Gelet op het voorgaande kan geen bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

11. *In casu* benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker geeft aan dat zijn Griekse verblijfsvergunning gestolen werd in België.

Daargelaten dat verzoeker zich tot loutere en ongestaafde beweringen beperkt gezien geen attest van diefstal voorligt, herinnert de Raad eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is.

In de bestreden beslissing verduidelijkt verweerder dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) niet meer in zijn bezit heeft, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Verweerder wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen en geeft ook de te volgen procedure mee: “*Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar met deze voor beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).*”

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder wijst verweerder er in de bestreden beslissing terecht op dat blijkens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19-20: “*Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben.*”). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 9 maart 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248). De beschikbare landeninformatie wijst niet op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog zou dienen te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen.

Uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing gerefereerd wordt, blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (UNHCR Greece, “*Living In Greece – Access to healthcare*”, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*”, september 2024, p. 49, 50-51). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYP), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, “*Information Guide for Beneficiaries of International Protection*”, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”, september 2024, p. 50).

Zelfs indien verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen, blijft hij gedurende de wachttijd toegang houden tot de sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van goederen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood zou hebben aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. In de mate verzoeker verwijst naar de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, dient opgemerkt dat deze situatie niet op hem van toepassing is gezien hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

12. Waar zijn Griekse verblijfsvergunning verloopt, wijst de Raad er nog op dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat *"the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email"* (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA-rapport van juni 2024, p. 244-246).

Verder blijkt dat de Griekse asieldienst momenteel zou werken aan een hervorming van de wetgeving die het mogelijk zou maken om aanvragen voor een ADET-verlenging via een speciaal online platform in te dienen. Daarbij zal ook automatisch een certificaat worden uitgegeven dat de verlengingsaanvraag bevestigt (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 19; *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 9). Het blijkt hier enkel om een aankondiging te gaan; er is geen informatie dat zulk online platform al functioneert.

13. Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond, zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers dat hij zelfredzaam was, doch geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt vooreerst dat hij reeds zeven maanden nadat hij er de vluchtelingenstatus verkreeg, Griekenland verliet. Wat betreft verzoekers verblijf in Griekenland stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u samen met wat vrienden in Athene werd uitgenodigd om in het appartement van een Chinese man, C., te logeren (NPO, p.10). In het begin moest u niets betalen, de laatste maanden moest u 100 euro per persoon per maand betalen (ibid.). Toen u dit eens niet kon betalen, betaalde een vriend dit voor u (ibid.). U legt foto's neer van de straat waarin u woonde (groene map, stuk 6). Op basis van deze foto's kan echter weinig afgeleid worden wat betreft de precieze leefomstandigheden, waardoor de bewijswaarde ervan laag is. Verder slaagde u erin om af en toe te werken. Zo kon u twee keer per week werken voor C. en hebt u drie weken in een meloenenveld gewerkt (NPO, p.11).

Over dat laatste verklaart u dat u na drie weken vroeg om uw loon te krijgen, waarop u werd meegedeeld dat dit pas op het einde van het seizoen zou komen (NPO, p.12). U en wat andere werknemers protesteerden waarop hij jullie wegstuurde (ibid.). U bent echter nooit klacht gaan indienen tegen deze wantoestanden (ibid.). Ook deed u geen beroep op hulporganisaties of uitzendkantoren die u konden bijstaan bij het vinden van werk of andere hulpverlening (NPO, p.11 en NPO, p.12).

U verklaart verder geen netwerk te hebben gehad in Griekenland (NPO, p.12). Uw verklaringen spreken dit echter tegen. U kon rekenen op de hulp van C. wat betreft werk en onderkomen (NPO, p.10). Voorts kon u rekenen op een Egyptische man die een restaurant uitbaatte en u geregeld voedsel gaf wanneer u honger had (NPO, p.11). Ook woonde u samen met vier andere personen en hielpen zij u wanneer u de huur niet kon betalen (NPO, p.10). Uit uw verklaringen blijkt dat u er dus wel in slaagde om in uw basisvoorzieningen te voorzien in Griekenland.

Verder verklaart u te zijn vertrokken vanuit Gaza met België als bestemming (NPO, p.16). U verklaart uw droom naar België nooit te hebben losgelaten, maar wel uw best te willen doen om te zien waar u geraakt (ibid.). Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Ook dient opgemerkt dat u na het ontvangen van uw status iets meer dan zeven maanden gebleven bent, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland."

De voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Waar verzoeker in het verzoekschrift zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud dienaangaande citeert, kan dit niet volstaan ter weerlegging van de voormelde vaststellingen. Bovendien benadrukt verzoeker ook ter terechtzitting dat het van bij zijn vertrek uit Gaza de bedoeling was om naar België te komen wegens zijn netwerk (vrienden en relaties) in België. Gelet op wat voorafgaat en in navolging van verweerder besluit de

Raad dat verzoeker zelfredzaam was in Griekenland en nooit doorgedreven stappen heeft gezet om zijn leven in Griekenland uit te bouwen.

Nu verzoeker beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak of toegang tot medische zorgen. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid of steun heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Zo kan er andermaal op worden gewezen dat verzoeker wel degelijk beschikte over een netwerk in Griekenland en dat hij er in slaagde om in zijn basisvoorzieningen te voorzien. Bijgevolg kan worden aangenomen dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid en steun beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

14. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij in het kader van zijn problemen met de Syrische maffia helemaal niet kon rekenen op de bescherming van de politie en verwijst naar zijn tijdens het persoonlijk onderhoud afgelegde verklaringen dienaangaande. Verzoeker gaat echter voorbij aan de terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing, die stelt:

“Wat betreft uw problemen met de Syrische maffia dient opgemerkt dat u beperkte stappen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties. Zo hebt u enkel wat politieagenten aangesproken nadat u in elkaar werd geslagen, maar hebt u geen officiële klacht ingediend (NPO, p.14-15). Hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat het gevaar actueel is, maar voert geen dienstig en concreet verweer tegen de voormelde appreciatie.

15. Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde incidenten stelde de verweerder op pertinente wijze als volgt:

“Waar u zich beperkt tot de algemene verwijzing dat de mensen in Griekenland racistisch zijn tegen vluchtelingen (NPO, p.11, NPO, p.15 en NPO, p.17) waarvoor er géén bescherming voorhanden zou zijn, volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid

van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. Wat betreft het incident waarbij een ambtenaar kwaad op u werd en zich racistisch gedroeg (NPO, p.11), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van deze ervaring geen poging hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties (NPO, p.11), hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.”

16. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

17. Verzoekers algemeen betoog en zijn bemerkingen zoals aangebracht in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota doen aan het voorgaande geen afbreuk. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie is (deels) dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde landeninformatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota naar algemene landenrapporten, waaronder het rapport “*Recognised Refugees 2025. Acces to documents and socio-economic rights*” van RSA van maart 2025 dat in de hogere bespreking terdege is meegenomen, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting nog kritiek levert op de COI Focus “*Grèce: Aide aux migrants*” van CEDOCA van juli 2025, dient de Raad vast te stellen dat dit geen afbreuk kan doen aan de bovenstaande analyse, die voldoende steun vindt in de overige gehanteerde rapporten.

Verzoeker toont aldus niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden. Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft.

18. Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling. *In casu* heeft verzoeker internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-*acquis*, dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan verzoeker gebruik kan maken. De Raad ontwaart noch in het persoonlijk onderhoud van verzoeker, noch in het

verzoekschrift concrete en ernstige stappen die hij zou hebben ondernomen met het oog op het vinden van huisvesting of tewerkstelling, zoals reeds hoger uiteengezet.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 94 met verwijzing naar het arrest *Jawo* van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

19. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Verzoeker brengt verder geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij als gevolg van de onverschilligheid van de Griekse overheden, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben uitgeput om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofd sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

20. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza in het verzoekschrift en zijn aanvullende nota niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS